

meget paa den vilde Spekulation som paa den legitime Omsætning. Der er neppe nogen Tvivl om, at Skatten med det reducerede Beløb vil give et større Beløb i Udbytte end nu med den højere Afgift. Indtægten af Stempelovgivningen er anslaaet til 25½ Million, og Indtægten af Børsstempelskatten til ca. 2 Millioner.

Jeg skal saa gaa over til de egentlige Forbrugsafgifter. I *Forslag til Lov om Beskatning af Spiritus m. m.* er der ikke foreslaaet væsentlige Forandringer i den almindelige Spiritusafgift. Den anslaaes at ville give 1 200 000 Kr.

I *Forslag til Lov om Tillægsafgift paa Spiritus samt om Beskatning af Rosincider o. desl.* er Tillægsafgiften opretholdt i sin nuværende Højde, skønt det er en ganske drøj Beskatning; men af fiskale Grunde har jeg ikke ment at kunne give Afkald paa den. Den hører til de Forbrugsskatter, der holder sig udmærket godt trods dens Højde, hvad der vel nok hænger sammen med den indskrænkede Produktion. Medens jeg altsaa ikke har ment at burde formindske Afgiftens Højde, har jeg fundet det rigtigt at føje noget til, nemlig en Beskatning af den saakaldte Rosincider m. m., der truer med i ikke ringe Grad at ville skade Udbyttet af Spiritusbeskatningen. Rosincideren fremkommer ved Gæring, ikke ved Destillation; den kommer altsaa ikke ind under Spiritusbeskatningen. Tidligere drev man ikke Alkoholindholdet højere op end til ca. 10 pCt., men efter at baade Vin- og Spiritusafgiften er steget saa overordentlig meget, har man kastet sig over at forbedre Metoden for derved at kunne drive Alkoholprocenten op til 18—19, hvorved dette Produkt kommer til at konkurrere i nogen Grad med Spiritus og de hede Vine. Jeg har derfor ment det nødvendigt at underkaste det Beskatning og sætte den Grænse, at dette Produkt ikke maa frembringes med højere Procent end 20. Beskatningen vil da blive 1 Kr. pr. Liter, hvad der omtrent svarer til Beskatningen af de hede Vine, som jeg kommer til ved Omtalen af Toldlovsforslaget.

Hvad *Forslag til Lov om Beskatning af Øl* angaar, foreslaas Skatten i det væsentlige uforandret. Det er den Forbrugsafgift, der har holdt sig bedst. Den kan anslaaes til at indbringe ca. 28 Mill. Kr. Men der er dog indført en Forandring, idet der er givet de smaa Bryggerier en større Lettelse. Den samlede Skattelettelse er ikke blevet forøget, men den er indrettet saadan, at den væsenlig

kommer de smaa, og blandt dem særlig de mindste, Bryggerier til gode. Det opnaas ved, at Skattelettelsen i det hele standser ved de Bryggerier, der producerer mere end 50 000 hl. Den kommer derved ikke de store Bryggerier til gode. Hele Skattelettelsen falder paa de første 2 × 2 000 hl. For første Skatteklasse bliver Lettelsen 6 Kr. pr. hl for de første 2 000 og 3 Kr. 50 Ø. for de næste 2 000. For anden Klasse noget mindre i Forhold dertil. Tidligere fandt Skattelettelsen Sted i Trin paa 4 × 2 000. Det er altsaa klart, at det er en ikke ringe Fordel for de smaa Bryggerier.

I *Forslag til Lov om Afgift af indenlandsk Roesukker og Raffinering af Sukker* er der ikke foretaget nogen væsentlig Forandring af Afgiften. Den anslaaes til at indbringe 5½ Million.

Forslag til Lov om Stempelafgift paa Spillekort anslaaes til at ville indbringe 400 000 Kr.

Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m. indfører heller ikke større Forandringer og anslaaes at ville indbringe 6 Mill. Kr.

Jeg kommer saa til *Forslag til Lov om Tobaksafgifter*. For ikke at trætte det høje Ting nødsages jeg til at omtale det ret kort, skønt det er ganske væsentlige Ændringer, der foreslaas. Disse Ændringer er imidlertid bygget paa en Kommissionsbetænkning. Som det vil erindres, var der nedsat en Tobakskommission, der havde den særlige Opgave at undersøge Muligheden og Ønskeligheden af Indførelse af Tobaksmonopol her i Landet. Kommissionen kom heldigvis til det Resultat, at et Monopol ikke kunde tilraades. Jeg anmodede saa Kommissionen, som jo indbefattede en betydelig Sagkundskab, om at undersøge, hvilke Forandringer der kunde antages at være hensigtsmæssige med Hensyn til den nuværende Tobaksbeskatning. Den nuværende Tobaksbeskatning har nemlig vist en iøjnefaldende Tilbøjelighed til at synke — jeg angav Tallene i Begyndelsen af mit Foredrag —, og denne Synken er paa ingen Maade standset, den fortsættes stadig, og den fremkommer jo derved, at Cigarforbruget forskyder sig nedetter fra de bedre Mellem-sorter til de lavest beskattede Klasser — der svarer en meget ringe Afgift —, hvilket atter hænger sammen med den store Indførsel fra Tyskland af ganske billige Cigarer. Dette har to særdeles uheldige Virkninger, den ene fiskal, idet det truer med omtrent at ødelægge Statskassens